

La construcció de l'Oceanogràfic, l'ampliació del port de València, l'aplicació del Pla Eòlic Valencià... són algunes de les concessions que Sedesa, l'empresa de la família Cotino, ha rebut essent ell conseller.

“**A**confessionalitat, neutralitat: vells mites que intenten sempre rejuvenir-se.” Heus ací un fragment de *Camí*, el llibre més conegut de Josemaría Escrivá de Balaguer i doctrina imprescindible dels seguidors de l'Opus Dei. A més de seguidors, aquesta organització ultracatólica també té *agregats*, un dels quals és Juan Cotino, conseller de Benestar Social del govern valencià. La aconfessionalitat no ha estat una de les pràctiques més destacades del polític popular, que no ha tingut cap problema a impartir classes magistrals sobre la santedat d'Escrivá de Balaguer. Però el polític de Xirivella (Horta) tampoc no sembla haver estat gaire preocupat per la neutralitat, si tenim en compte el poder de les mercantils de la seua família, en augment des del moment que ell va atènyer les altes esferes.

Cotino té fe –i els Cotino tenen fe– en l'urbanisme. L'imperi familiar es va gestar els anys 40 i 50 del segle XX. Els 60, el volum de feina de Construcciones Cotino, l'empresa familiar, va augmentar de la mateixa manera que ho feren l'obra civil i les infraestructures a València i l'àrea metropolitana. Els 70 la mercantil va prendre força amb obres de tanta magnitud com la renovació de l'estadi de futbol Luis Casanova (ara, Mestalla) per al mundial del 1982. Va ser el mundial del *Naranjito*; una fruita, la taronja, que és un dels protagonistes de la vida pública de Juan Cotino. Primerament, va ser president de la Cambra Agrària de Xirivella. La vinculació amb el món agrari es va afermar quan va crear, amb més gent, l'Associació Valenciana d'Agricultors (AVA), entitat que aquests darrers anys ha fet costat al Partit Popular en qüestions com ara el transvasament de l'Ebre.

Fe en l'urbanisme

El salt a la política amb Rita Barberà. No obstant això, van ser els anys 80 els del canvi de la raó social de l'empresa familiar, que va passar a anomenar-se Servicio de Excavaciones SA, l'actual Sedesa. I amb aquest canvi va arribar també, al cap d'un temps, el pas de Juan Cotino al món de la política com a càrrec electe. Havia estat militant de la UCD, però el 1991, gràcies al PP de Rita Barberà, Cotino passà a ser regidor a la ciutat de València.

D'aquesta manera, entrats als anys 90, va ser el moment de l'ascens del polític de Xirivella en l'escala del poder i, paral·lelament, el començament de l'enriquiment de Sedesa –i més empreses de la família–, a còpia d'obres de tota mena: per una banda, particulars i per una altra, conces-

Amb l'Aspar Team

La llarga mà de Sedesa també arriba fins al món del motociclisme. Sedesa és una de les firmes patrocinadores de l'*Aspar team*, l'equip de Jorge Martínez *Aspar*, un home molt vinculat al Partit Popular. A més, l'ex-pilot d'Alzira participa en l'empresa Valmor Sport, que posseeix els drets d'explotació del Gran Premi d'Europa de fórmula 1 que es farà aquest agost a la ciutat de València.

sions públiques i obra civil. Alhora, l'imperi familiar es va diversificar i va allargar els tentacles cap al sector immobiliari, els serveis, l'energia i el medi.

Juan Cotino, com hem dit, va ser director general de la Policia des de l'any 1996 fins al 2002. Un període en què l'empresa familiar va enllestir projectes, alguns dels quals han estat fortament qüestionats per l'opinió pública. Per exemple, a Lliria (Camp de Túria), el grup dels Cotino va presentar un projecte per a construir un camp de golf i 2.006 xalets de luxe, juntament amb un hotel i un centre d'oci. Una proposta que tenia al capdavant Jesús García Pitarch, exjugador del València i actual director esportiu de l'Atlètic de Madrid. El projecte va ser aprovat pel govern municipal del PP el 2006 però les obres encara no han començat perquè falta un informe sobre la reparcel·lació dels terrenys.

Interessos al Cabanyal. Més impacte ha tingut el remodelatge del barri del Cabanyal a la ciutat de València, que comportarà en realitat l'enderroc d'una gran part d'aquesta zona, una de les que té més personalitat del cap i casal. Cabanyal 2010 és l'empresa constituïda per a dur endavant l'*obertura de València a la mar*, una iniciativa la legalitat de la qual és a les mans dels tribunals a hores d'ara. L'empresa Cabanyal 2010 té la participació de la Generalitat Valenciana, l'Ajuntament de València i un entramat de mercantils. Una d'aquestes és l'empresa de la família del conseller de Benestar Social.

Però de projectes urbanístics promoguts per la família de Cotino i aprovats per governs del PP –és a dir, el seu partit–, n'hi ha molts. A la comarca de la Marina Alta, per esmentar-ne alguns, Sedesa va rebre l'adjudicació de les obres del pla urbanístic que envolta la llacuna coneguda per les Salines de Calp. S'hi construïran 2.200 habitatges, alguns dels quals a pocs metres de l'aigua i amb torres que arribaran a cinquanta metres d'altura. A la població veïna de Benissa, Vicente Cotino, germà del conseller, va rebre el vist-i-plau del govern municipal del PP per a

Juan Cotino en l'etapa de conseller d'Agricultura.

construir una carretera vora la qual es faran més de 1.000 habitatges. El pressupost per a aquest vial és de més de 9 milions d'euros, que han de pagar els 25 propietaris afectats.

Molts, lògicament, ja han hagut de malvendre les propietats perquè no ho haurien pogut pagar.

El poder de la família del conseller també arriba ben lluny de terres

valencianes. Recordem la connexió País Valencià-Galícia: al poble de Sanxenxo, a Pontevedra, Sedesa ha executat un projecte urbanístic pel qual s'han construït 1.347 habitatges a prop de la mar, atlàntica en aquest cas. El pla ha estat objecte de fortes crítiques dels veïns que, mitjançant diverses associacions, han lamentat la importació del model urbanístic desaforat del litoral valencià a la costa gallega.

Negoci de veles e vents. Els habitants de les cases necessiten, primerament, energia per a viure i, després, oci per a gaudir. Les empreses de la família del conseller han rebut grans adjudicacions per part de la Generalitat Valenciana, del govern de la qual forma part Juan Cotino. Per exemple, Sedesa va rebre, a través de l'empresa Proyectos Eólicos Valencianos —en què participa—, la concessió per a instal·lar aerogeneradors a les comarques de l'Alt Palància, l'Alt Millars i la Vall de Cofrents dins el polèmic Pla Eòlic Valencià. Així mateix, les obres faraòniques enlestides pels diversos governs populars al capdavant del Consell valencià també han estat una font d'ingressos del clan Cotino. Sedesa va ser l'empresa encarregada de la construcció de l'Oceanogràfic —part de la Ciutat de les Arts i les Ciències—, amb un pressupost total de 217 milions d'euros. A més a més, també li va ser encomanada l'edificació de les bases dels equips —sindicats en l'argot veler— que van competir a la Copa de l'Amèrica del 2007. I, encara dins el port de València, fa pocs dies que l'empresa dels Cotino es va adjudicar, en una UTE en què també participen Dragados, Cyes, Somague i Sacyr, l'ampliació del port de València. Amb aquesta obra s'ha de guanyar a la mar una esplanada de 14 hectàrees i tindrà un cost de 217 milions d'euros. Era l'oferta més cara de totes les que s'havien presentat.

Aconfessionalitat, neutralitat, poder, política. Conceptes amb diverses interpretacions, segons l'interès de cadascú. La qüestió, sempre, és tenir fe en alguna cosa.

Cèsar Palazuelos